

פרוטוקול מסי' אב/צ

מישיבת ועדת העבודה  
מיום ב', ז' במחון ח"ט"ו - 27.6.55  
(בשעה 19.00)

נכח הו : חברי הועדה :

- ע. גוברין - היו"ר
- ה. ברגר
- ב. צ. הראל
- א. וילנסקה
- ז' סברסקי
- י. ריפתין
- א. שוסטק

מזמנים :

- מר עמיר (
- מר קלייף) נציגי משרד הבטחון
- מר פינק (

- מר ארנון - מטעם משרד האוצר
- מר וילנמ - " " המטפסים.

חסרי :

- פ. חמדאן
- ק. כהנא
- ח. למדן
- א. סמור
- מ. קלמר
- ר. שרי
- א. תבורי

סדר-היום : חוק הנכיה (חגמולים ושיקום) (תיקון)  
ח"ט"ו-1955.

ע.ע.

היו"ר ע. גוברין:

פנתה את הישיבה.

מר ויינש:

על הודעה לדון היום בסעיף 18(ב),  
ומה יתחלט לגבי סעיף זה יתה גם לגבי  
סעיף 14(2). נוסף לכך, ישנה חביעה מסעט הנכיים לחדש לעוד ששה חדשים את  
הזכות להגיש חביעה לתגמולים.

היו"ר ע. גוברין:

אני מתנגד להצעת הנכיים לחדש את הזכות  
להגיש חביעות לתגמולים. אנחנו יכולים  
לקבל רק חיקון אחד - לדון באיתן הנקיות שכבר נסצאות בידי משרד הבטחון.

מר קלייף:

ישנם חיילים שנסעו בזמן שירותם הסדיר  
ועברו מיד לשירות הקבע. לגביהם איננו  
מקבלים היום בקשות לתגמולים, בטענה ששירותם הצבאי טרם הסתיים. אולם  
בתיקון החוק שאנו דנים בו ישנה הגדרה הקובעת, כי "שירות צבאי" הוא  
שירות שנתקופתו ארעה חבלה או מחלה שגרמה לנכות, אם נקבל את ההגדרה הזאת  
יצא שאנשים אלה לא יוכלו להגיש בקשות לתגמולים, דבר שאיננו צודק, ולכן  
אנו מציעים לגבי אנשים אלה לחת בכל זאת את האפשרות להגיש בקשות כאלו.

מר ויינש:

יכולה להיות עמדה הקובעת שאין מעלים  
מחדש את כל בעית הבקשות לתגמולים.  
יש בזה הגיחון, אחרת יצא שכל סעיף ההחייבות שכבר את חכנו ולמעשה אפשר  
למחוק אותו, כי מדי פעם שהכנסת תחקן את החוק, היא תחדש את זכות הגשת  
בקשות לתגמולים. יכולה להיות גישה אחרת האוסרת, וזו בכל זאת להתחשב  
בהצעת ארגון הנכיים ולהחיש את זכות הגשת בקשות לתגמולים, אבל אז יש לתת  
את הזכות הזאת לכולם ולא רק לאלה שכבר הגישו בקשות כאלו, כי ישנם נכיים  
שלא הגישו בקשות מכיון שקיבלו את הטענה בדבר החייבות זכותם, אם כבר  
לחדש את הזכות הזאת, לא הייתי מציע להתנות זאת בעובדה שכבר הגישו בקשות  
כאלו, אלא להתנות זאת בעובדה שהיתה זו חבלה בתקופת קרבות, ואז אפשר  
לנסח זאת כדלקמן: "על אף האסור בסעיף 16(א) לחוק העיקרי, מי שנחבל  
כתוצאה משירות בחקופה עד 30.3.49, חת לו זכות להגיש בקשה לתגמולים  
חוך ששה חדשים מיום החילח חקופה של חוק זה".

אשר להצעת מר קלייף - אני מסכים לה.

היו"ר ע. גוברין:

אני מבין שאין התנגדות להצעת מר קלייף,  
להאריך את הזכות להגשת בקשות לתגמולים  
לגבי נכיים שנפצעו בחקופת שירותם הסדיר ולא יכלו להגיש בקשות בגלל העברתם  
לשירות הקבע.

מר עמיר:

אני נאלץ להתנגד להצעה להאריך את הזכות  
להגשת בקשות לתגמולים. לפני שנה וחודש  
נתקבל החוק בקשר לגבי הבריגדה, והיתה היתה על שנה להגיש את כל התביעות  
לתגמולים. עבר חודש מאז פקעה זכות זו והנה מציעים לאשרה מחדש. יוצא שאין  
כל ערך לקביעת משך זמן. ברצוני לציין, כי בדרך כלל כל מי שלא הגיש בקשה  
לתגמול פטיבה ולא היתה חלוצה בו, בקשתו מתקבלת גם עכשיו.

ה. ברגר:

ישנם מקרים שנכיים לא יכלו להגיש בקשות  
לתגמולים מפני שחיו למסמכים מהמטילה  
הבריטית ורק עכשיו קיבלו אותם.

ע.ע.

ברגע שהממשלה הבריטית מכירה בנכח, הוא  
מייקר באופן אוטומטי גם על ילדו.

מר עמיר:

בדרך כלל, אין כל טעם להתחיל לדרון כעת  
בבקשות על פגיעות שארעו לפני שנים, זו לא רק בעיה כספית, זוהי בעיה  
של רוגז, תרעומת, קלקול יחזים וכן הלאה, אולם כדי לא לסבך בעיות קטנות  
שכדאי בכל זאת לחדש לעוד שנה חדשים את הזכות להגיש תביעות לחגמולים,  
אולם רק לגבי נכים שנפגעו בפעולה קרבית במלחמת השחרור מפברואר 1948 עד  
30 במרץ 1949.

מר ויינס:

ההחלטה איננה נחוצה, כי הנכים שנפגעו  
לפני דצמבר 1947 הם נכחי ה"הגנה" והארגונים  
ולגביהם נותנים שהות של 30 יום מיום תחילת תקפו של חוק זה.

הוחלט לקבוע את הסעיף הבא:

"כל אף האמור בסעיף 16א לחוק העיקרי, יהיה  
רשאי להגיש בקשה לפי סעיף 16 לחוק העיקרי  
חוך שנה חדשים מיום תחילתו של חוק זה -  
(1) מי שלקח בנכות עקב שארע קרה כשהוא  
בשירות צבאי על פי חוק שירות בטחון, תש"ט-  
1949 ולאחר גמר שירותו זה נתקבל לשירות צבאי  
על פי החייבות לשירות קבע;  
(2) מי שנתבל עקב שירותו הצבאי ובזמן שירותו  
עד יום כ"ט באדר תש"ט (30.3.1949)."

המחייבות: י. ריפתין, א. וילנסקה

מר ויינס:

את סעיף 5 (ג) צריך לנסח כדלקמן: "לענין  
המייפיים 6א (ב), 9, 11, 13, 15, 16, 18, 19א,  
20, 22, 24 ו-28 לחוק זה ולענין חוק הביטוח הלאומי, תש"ד-1954, חוק שירות  
הקבע בצבא הגנה לישראל (גיטלאות), תש"ד-1954 וחוק שירות המדינה (גיטלאות),  
תש"ו-1955 - ר"ן דמי נכות כר"ן תגמול".

היו"ר ע. גוברין:

כעת עלינו לדרון בסעיף 18 (ב). ארגון הנכים  
מציע לקבוע את עלתה ההענקה שקיבל הנכה על  
סך כל התגמולים המשותרים בעד החקופה שלמני היכנס מיקון חוק זה לתוקף -  
יראו את ההפרש כמפרעה על חובו החגמולים המגיעים לו מיום תחילת תקפו של  
החוק המוצע.

ה. ברגר:

אנני מציע לקבוע, כי מי שזכאי לדמי נכות  
וקיבל הענקה לפי סעיף 4 לפני תחילת תקפו  
של חוק זה, יקבל את סחצית החגמול המגיע לו עד שיוחזר עי"כ סכום ההענקה  
שהוא קיבל.

מר ויינס:

יש סוג של נכים שבשכילו טובה יותר הצעת  
ארגון הנכים, ויש סוג של נכים שבשכילו טובה  
יותר הצעת ח"כ ברגר, כי לפי ההצעה הראשונה יהיו נכים שיקבלו תגמולים רק  
בעוד שנה, בעוד שלפי הצעת ח"כ ברגר יקבלו לפני סוגי הנכים כבר מיום תחילת  
תקפו של חוק זה את סחצית היעור החגמולים עד שיוחזר סכום ההענקה שהם קיבלו.

ע.ע.

ועדת העבודה  
27.8.55

ברגע שהממשלה הכריזה על מכירה בנכח, הוא  
מוכר באופן אוטומטי גם על ידנו.

מר עזריא:

בדרך-כלל אין כי מעם להתחיל לדון כעת  
בבקשות על פגיעות שארעו לפני ימים, זו לא רק עיה כספית, זוהי בעיה  
של רוגז, תרעומת, קלקול יחסים וכן הלאה, אול כדי לא לסבך בעיות  
חשבונו שכראי בכל זאת לוודא לעוד ינה חרשים את הזכות להגיש תביעות  
לתגמולים, אולם רק לגבי נכסים שנפגעו כפעולה קרבית במלחמת השחרור  
מפברואר 1948 עד 30 במרץ 1949;

מר ויינש:

ההתחלה איננה גחוצה, כי הנכסים שנפגעו  
לפני דצמבר 47 הם נכסי ההגנה והארגונים  
ולגביהם נוחנים שהות של 30 יום כיום תחילת תקפ של החוק.

הוחלט לנסח מקום סעיף 16א לחוק העיקרי את  
הסעיף הבא: "הזכות יגיש בקשה לפי  
סעיף 16(א) או 16(ב) יישבת כתום שנתיים  
מ שחרורו של הנכח מ יוחו הצבאי שבוסנו  
ארע המקרה שגרם לנכותו, יולם אם הנכות

- 4 -

ועדת העבודה  
27.8.55

ע.ע.

הוחלט לנסח את סעיף 18(ב) כדלקמן:  
"מי שזכאי לדמי נכות וקיבל הענקה לפי סעיף 4,  
לפני החילו של חוק זה - יראו את ההענקה בכספית  
שקיבל מראש על חשבון הפגיע לו כיום תחילתו של  
חוק זה, וסעיף 13(ד) לחוק העיקרי יחול עליהם,  
אלא שביום חודש לא יעוכב בלא הסכמתו כיום העולה  
על מחצית דמי הנכות."

ריפתין:

בקרר לסעיף 1, אם לא תתקבל הסתייגות  
האיפרת לקבל את הצעה ארגון הנכסים שהשכר  
הקובע יהיה מכיום החירה לשכר דרגה 13 מסלית במילואה, יש לי הסתייגות  
אלטרנטיבית - שהשכר הקובע יהיה 80% מדרגה 14.

א. שוסטק:

מצטרף להסתייגות של חבר הכנסת ריפתין.

ההחלטה כסדר לסעיף 19(ב) חלה גם על סעיף 14(2).

(הישבה נועלה בשעה 20.00)